

en Aflastning af Beskatning paa personlig Indkomst og paa Formue.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte sig paa en saadan Maade om Forslaget Bestemmelser om Grundværdistigning, at jeg nærmest fik det Indtryk, at dette Afsnit af Lovforslaget ikke havde nogen særlig stor Interesse for ham. Det tror jeg dog er forkert set fra det ærede Medlems Synspunkt. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Lovforslaget ogsaa paa dette Omraade er af betydelig Værdi. Nu mener det ærede Medlem Hr. Pinholt, at Forslagets Bestemmelser om Grundværdistigning ikke er rigtige. Det ærede Medlem udtalte, at Grundværdistigningen først burde belastes med Skat i det Øjeblik, det kunde konstateres afgjort, at Stigningen skyldtes samfundsmæssige Foranstaltninger. Dette Standpunkt kan det ærede Medlem ikke opretholde; thi hvis man vilde udarbejde et Lovforslag udelukkende paa det Grundlag, det ærede Medlem her har givet Udtryk for, vilde Lovforslaget ikke faa nogen reel Værdi, og det vilde blive overordentlig vanskeligt at praktisere det. Thi hvornaar kan man konstatere, at en Værdistigning er en direkte Følge af samfundsmæssige Foranstaltninger? Det er meget vanskeligt.

Jeg tror, at Lovforslaget her er bygget op paa et rigtigt Princip, nemlig dette, at den almindelige Stigning ikke skal belastes med en Værdistigning; kun i det Tilfælde, at der er en Konstatering af Værdistigningen udover Gennemsnittet af Værdistigningen, skal det belastes med en særlig Afgift. Det ærede Medlem foretrækker det Forslag, som var udarbejdet i sin Tid af Landbokommissionen, og som det ærede Medlem vist selv var med til at udarbejde og støtte. Det ærede Medlem foretrækker dette Forslag fremfor det, der her er forelagt. Det gør jeg nu ikke. Men i samme Øjeblik, det ærede Medlem har sagt, at han vil foretrække det nævnte Forslag, har han i Virkeligheden forladt det Standpunkt, at man ikke maa tage nogen Værdistigning, før man har konstatert den, som Følge af samfundsmæssige Foranstaltninger.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa den Modsætning, der saaledes aabenbarer sig i det ærede Medlems indre personlige Standpunkt og det Standpunkt, han maaske ogsaa har skullet forfægte for visse tvivlende Partifæller. Jeg ved, at det er overordentlig vanskeligt i et Spørgsmaal som dette at forlige alle Standpunkter. Det gav det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen i høj Grad Udtryk for i Gaar, og den korte Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Knud

Kristensen fremsatte helt udenfor Sagens Realitet, var ogsaa Vidnesbyrd om, at man hurtigst muligt vilde have konstateret, at det ærede Medlem Hr. Pinholt vel var Ordfører for Venstre, men ikke for hele Venstre. Jeg tillægger dog ikke dette Forhold den Betydning, at det skulde være saa vanskeligt at naa til et Resultat, at vi ikke skulde faa Lovforslaget bragt i Land i en Skikkelse, som er forsvarlig, men jeg nævner det som undskyldende Momenter for den Uoverensstemmelse, det ærede Medlem Hr. Pinholt har aabenbaret, at der er indenfor Venstre om dette Spørgsmaal, Grundværdistigning.

Jeg er villig til at forhandle ogsaa om dette Spørgsmaal, men jeg vil dog, naar vi nu skal til at tage alvorligt fat paa Udformningen af Grundværdistigningsreglerne, advare imod, at vi laver dem saa udflydende, saa utilfredsstillende, saa værdiløse, om jeg maa bruge det Udtryk, som man i sin Tid gjorde de Bestemmelser, man indførte i Loven om Jernbaneskyld. Thi saa har vi jo ikke andet end Ulejlighed af det hele og paafører visse Mennesker Ærgrelser, men skaffer ikke Staten Indtægter; man giver derimod paa en Maade sig selv Attest for at ville have løst et Spørgsmaal uden virkelig at have gennemtænkt det. Det skal vi ikke gøre en Gang til.

Endnu skal jeg sige et Par Ord til en enkelt Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Pinholt gjorde noget udenfor Sagens Realitet. Det ærede Medlem sagde, at man burde overveje, om ikke Kommunerne burde bidrage til at holde Landevejene i Stand, og det ærede Medlem sagde, at man i Sønderjylland havde et godt Eksempel i den Henseende, og sagde endvidere, at hvis man i sin Tid havde haft Forstaaelse af, hvad dette vilde koste frem i Tiden at holde Landevejene i Orden, saa vilde man ikke have paalagt Landkommunerne alene dette, og før eller senere maatte vi til at foretage en Revidering af Pligten til at holde Landevejene i Orden. Jeg vil hertil sige for det første, at jeg synes ikke, dette har nogen egentlig Forbindelse med Lovforslaget, for det andet vil jeg erindre om, at Bils-katten nu for en væsentlig Del kommer Landevejene til gode, og for det tredje vil jeg gøre opmærksom paa, at der ogsaa er noget, der hedder Gader i Byerne, og paa disse kører jo ogsaa Folk fra Landet, saa jeg tror, det vil være overordentlig vanskeligt. . . . (Pinholt: Det gør de ikke mere.) . . . Naa, det gør de ikke? Ja, saa gaar de der. Jeg tror ikke, det vil være muligt at komme til en nøjagtig Vurdering af, om Landboerne kører og slider mest paa Byernes Gader eller